

Sygn. akt IV U 382/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: **SSR Magdalena Piątkowska**

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 stycznia 2013 roku w Ś.

sprawy z odwołania **K. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 3 sierpnia 2012 roku, znak: (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

I oddała odwołanie;

II zasądza od K. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód K. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 3 sierpnia 2012 roku odmawiającej mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 10 lipca 2012 roku, kwestionując ustalenia komisji lekarskiej, w oparciu o które wydano zaskarżoną decyzję.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania W uzasadnieniu powołano art. 18 ust.1 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. DZ U z 2010 roku, nr 77, poz. 512 ze zmianami). Wskazano , iż orzeczeniem lekarza orzecznika oraz komisji lekarskiej nie stwierdzono podstaw do wypłaty dalszego świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powód K. K. korzystał wobec niezdolności do pracy z przyczyn kardiologicznych ze świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od 27 maja 2010 roku do 23 września 2010 roku oraz od 11 kwietnia 2012 roku do 9 lipca 2012 roku / **bezsportne** /

Od dnia 10 lipca 2012 roku powód był zdolny do pracy pod względem kardiologicznym.

Dowód : opinia biegłego sądowego K. P. k.12

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył :

Odwołanie nie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z brzmieniem art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. DZ U z 2010 roku, nr 77, poz. 512 ze zmianami) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie to przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Jak wynika z akt ZUS oraz przeprowadzonego dowodu z opinii biegłego sądowego powód od dnia 10 lipca 2012 roku był zdolny do pracy , a zatem nie spełnił podstawowej przesłanki aby utrzymać prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Sąd dał wiarę w tym zakresie opinii biegłego sądowego albowiem stanowiła ona wnikliwą ocenę stanu zdrowia powoda , rzeczowo uzasadnioną. Wprawdzie powód na rozprawie w dniu 11 stycznia 2013 roku wskazał na okoliczności związane ze stanem własnego zdrowia, jednakże sąd uprawniony był do badania stanu zdrowia powoda jedynie w zakresie schorzenia, które było podstawą świadczenia(a nie jakiegokolwiek, nawet jeśli powodowałyby niezdolność do pracy). Z tych też powodów sąd nie uznał za konieczne powołanie kolejnych biegłych mających przebadać powoda, jak to określił „ globalnie ”. Podzielił przy tym sąd argumenty trafnego orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2009 roku wydanego w sprawie I PK 97/09, gdzie wskazano, że potrzeba powołania innych biegłych powinna wynikać z okoliczności sprawy , a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii.

Dlatego też Sąd w oparciu o powyższe i na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie, w punkcie II zasądzając koszty postępowania , od ponoszenia których (w przeciwieństwie do opłat i wydatków) powód nie jest ustawowo zwolniony (art. 98 i nast. kpc w zw. z §11ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – DZ U nr 163 , poz. 1349 ze zm.). Nie miał przy tym sąd podstaw do orzeczenia kosztów zastępstwa procesowego w stawce wyższej niż minimalna (60 zł.) albowiem organ rentowy nie uzasadnił wniosku w tym zakresie.